

je význačným činem, ale bylo by si přáti, právě pro jeho důležitost, aby nezůstalo jen při soukromém tisku, nýbrž aby otisky tak důležitých dokumentů pro náš stát dostaly se do rukou co nejširší československé veřejnosti, třebaš ve formátu menším, než je tisk slavnostní publikace. Ča.

**Dr. Hynek Bulín: Jiskry a plameny.** Vzpomínky na dobu zápasů a vítězství. — Brno, nákl. vlast., str. 170 in — 8. Kč 36. (v kom. nakl. Písova v Brně). — Memoárová literatura předpřevratová rozrůstá se i u nás tak, že se stává téměř nepřehlednou, což hlavně zavinují vzpomínky méně významné. Přece však časem nalezne se kniha, která svou úrovní dá nahlédnouti do politického života minulého. Zvláště je si nutno vážit těch knih, které se věnují některému místu nebo oboru, jako je to právě s touto knihou. Brněňský advokát, jeden z vůdců brněňských Čechů, zaznamenal tu v řadě menších i delších kapitol události, které by jistě jinak zapadly, ač jsou velmi důležité pro posouzení někdejší situace (na př. boj o české školy na Moravě). Nejvíce bych si vážil toho, že Bulín dal tu proniknouti i své erudici právnické a píše tu o věcech právnických jako o soudcích, o soudech vojenských, persekuci za války, úřední práci Národního výboru brněňského, zápase s Deutschböhmen atd., kde jeho stanovisko jako právníka nikterak nezaniká v rámci vzpomínkovém. Je to dobře vidět i v líčení zápasu o druhou českou universitu, v kteréž stati Bulín má postavení jedinečné, neboť bohužel dosud nemáme soustavně zpracované historie tohoto zápasu. Jeho memoáry jsou ověřeny tím, že autor byl přímým účastníkem a mnohdy i vedoucím v těchto událostech a tak jeho kniha se vskutku povznáší nad obvyklou úroveň pamětí. Ča.

**Dr. Wilhelm Weizsäcker: Sächsisches Bergrecht in Böhmen.** — Reichenberg, 1929, Stiepel, str. 312 in — 8. (Forschungen z. Sudeten-deut. Heimatkunde 5.) — **Týž: Das alte Zinnbergrecht von Graupen im Erzgebirge.** — Zeitschrift d. Savigny Stiftung 50. Bd. 1930, str. 233—309. Profesor pražské university německé Weizsäcker vkročil zcela ve stopy Zychovy, který po převratě odešel na universitu v Bonnu. Čeští Němci mají štěstí, že našli brzy někoho, kdo by se věnoval hornímu právu s takovouto oddaností, kdežto náš ojedinelý pracovník Leminger pro své úřední zaneprázdnění nedostal se než ke sbírání materiálu a právě ve chvíli, kdy bylo možno od něho čekat závěrečné dílo, sklátila ho předčasně smrt. Weizsäcker pracuje přesně na materiálu archivním, jak ani nelze jinak v oboru dějin horního práva. Zde citované práce nelze rozebírat tak, jak by si toho zasloužovaly. První je věnována jáchymovskému právu, které u nás opanovalo od 16. stol., kdežto druhá, třebaš místně se stýká s první, určena je hornímu právu města Krupky v Krušných horách, které má právní základy značně starší. Obě práce prozatím zaznamenávám, doufaje, že přece někdy bude možno obrátiti k nim detailní pozornost, jak si zaslouhují plnou měrou. Ča.

**Novinky knižního trhu.** Poněvadž není možno pro obmezený rozsah našeho časopisu postihnouti před prázdninami všechny novinky referáty, zaznamenávám je zatím jen titulky: Emil Ludwig, Napoleon. — Pekařův sborník I. a II. díl. — Karel Stloukal, Československý stát v představách T. G. Masaryka za války. — Josef Macůrek, Rumunsko ve své minulosti a přítomnosti. — Václav Černý, Hospodářské instrukce. — Przewodnik historyczno-prawny. — Hynek Bulín, Jiskry a plameny. Jaroslav Novotný, Zdanění českých měst podle katastrů z r. 1654—1757. — Gustav Skalský, Denár knížete Václava Svatého. — Josef Fritz, Dokončení důležitých unifikačních prací v r. 1930. — Emil Kudrna, Příručka pro vývozce. — L. Niederle, Příspěvky k dějinám středověkého umění a kultury. — Sborník filosofické fakulty university Komenského. — Teplý, Zákony školské I. 6. 1929.

Příští číslo vyjde 1. října 1930.